У име Оца и Сина и Светога Духа!

Драга браћо и сестре, благодат Светога Духа нас је данас сабрала у овој предивној капели да прославимо спомен велике угоднице Божије Преподобне матере наше Параскеве-Петке, небеске заштитнице, крсно име, нашег драгог владике Максима, многих овде присутних и многих у роду нашем.

Ову дивну светитељку Господ је прославио на небесима а и на земљи ево прославља славом великом. На земљи је Господ није прославио за живота нити убрзо по престављењу, него много година касније, неки кажу и двеста година после упокојења. Она, смирена, кротка, непозната људима, угодила је Господу,прославила је Господа животом својим и зато је Господ њу прославио славом неувелом.

Била је из рода нашега, из рода српскога, живела је у Епивату, граду близу Цариграда, рођена од побожних и богатих родитеља. Од малена је поверовала у Господа Исуса Христа. Свету веру је примила од својих побожних родитеља. Она је имала и светога брата Јевтимија, који је касније био Епископ Цркве Божије и многе људске душе привео Господу. Заволевши Господа свим срцем и свом душом, похитала је да се сједини са Њим, као што јелен хита на изворе вода. Напустила је своје родитеље, отишла из дома свога и живела једно краће време у граду Ираклији, у предграђу његовом. А онда, зажелевши да још ревносније служи Господуодлази у Свету Земљу, тамо се поклања светињама у Палестини и настањује се у Јорданску пустињу. Ту наставља свој подвижнички живот по угледу на светог Јована Крститеља и на светог пророка Илију. Ту, у пустињи, проводи строги испоснички живот, храни се само пустињским биљем и то једном дневно, по заласку сунца, у малој количини. Њени подвизи, њен пост, њена молитва, њено смирење, њена метанија, само су Богу познати. То људима није откривено, али по њеној слави коју је Господ дао и на небу и на земљи можемо закључити да су то заиста били велики подвизи, да је она својим животом угодила Господу, да је сузама покајања угасила угљевље страсти у души и постала станиште Божије, храм Божији, храм Свете Тројице. Господ је видевши лепоту душе њене, дошао у њу, уселио се и на крају је и прославио. Пред крај њеног живота јавио јој се анђео Господњи. Анђели се јављају, браћо и сестре, само чистим душама као што је њена била, по томе познајемо њену величину. Јавио јој се анђео Господњи и заповедио да се врати у своју постојбину Епират, да тамо тело своје преда мајци земљи, а душу Господу коме је толико стремила, за којим је чезнула. Она је послушала небеско виђење, вратила се у своју постојбину и тамо само још две године поживела као странкиња, и тако се упокојила као странкиња. Нису је сахранили на заједничком гробљу градском него на гробљу где су странци били сахрањивани. Сасвим непозната људима. Али Господ, који је диван у светима својим, прославио је угодницу своју, открио је мошти њене, и то после, неки кажу, двеста година. На који начин? Мртво тело неког морнара, које су морски таласи избацили на обалу мора, почело да одаје из себе смрад, и тај смрад је сметао чак и једном столпнику који је био у близини леша. Столпник нареди неким људима да тело мртвога морнара укопају. Они то учинише, откопаше раку и приликом копања нађоше тело Свете Петке. Нису знали да је то тело светитељкино, помислили су: да је то свето тело, да су то свете мошти, Господ би неким чудом показао знак. И због тога, у не знању своме, тело мртвога морнара закопаше у ту раку. А онда се света Петка јави једном од тих људи који су раку копали, по имену Ђорђе, и рече му да је то њено свето тело, да су то њене свете мошти, и да то тело положе на чесно место где ће се хришћани поклањати и одавати му достојну пажњу и част. Света

Петка се јавила и некој побожној жени и исто то саопштила. Епископи, свештеници и верни народ дођоше са свећама њеном телу, чесно га откопаше, узеше и пренеше у цркву светих апостола Петра и Павла у Епивату. Ту су се многа чудеса десила над њеним светим моштима. Сви они који су с вером притицали њеним светим моштима добијали су исцељење од својих душевних и телесних болести. Тако се показала слава свете Петке, непознате људима али Богу познате.

Да њене свете мошти не би остале само у Цариграду и поштоване само у грчком народу, Господ је благоизволео да се скоро у свим православним земљама нађу њене свете мошти. Тако је промисао Божији учинио да оне буду пренете из Цариграда, у Трново, бугарску престоницу, у 13. веку. Касније, када су Турци заузели Трново, пренете су у Румунију а одатле на молбу свете царице Милице пренете у царски Крушевац, у Лазарицу, а касније и у њену цркву на Калемегдану која и данас постоји. Ту постоји и извор свете воде који многима помаже. Када је и Београд пао у турске руке мошти свете Петке су пренете у Цариград. И тамо су оне пружале исцељења свима који су са вером притицали, и православнима и муслиманима. Видевши да ће многи муслимани због тих чудеса свете Петке прећи у Хришћанство, старешине муслиманске, султан, предадоше свете мошти цариградском патријарху, а одатле су, по промислу Божијем, мошти пренете у Јаши где се и данас налазе. Овде многи верници долазе да се поклоне светим моштима, да траже помоћ од њених светих молитава. Тако је света Петка благословила и грчки, и бугарски, и румунски, и српски народ, и због тога је она у великом поштовању у хришћанском свету, у највећем поштовању међу светитељкама Божијим.

Ова смирена душа читав свој живот је провела у посту и молитви. Оно што је красило свету Петку браћо и сестре, то је велика вера. То је вера која кроз љубав дела. То је вера која покреће на подвиг. То је вера која покреће на молитву. То је вера која покреће на покајање. То је вера која рађа свето смирење а оно доноси човеку спасење, живот вечни.

Шта је то смирење браћо и сестре? То је осећај, срдачни осећај сопствене ништавности, сопствене грешности. Човек који задобије ту свету врлину, он себе види свог у гресима и каже: ”Господе, нема места здравог на души мојој, све је грехом оболело, све трули у греху. Опрости Господе.” Таква молитва доноси сузе човеку, и то је света течност браћо и сестре, која спира наше грехе и лечи нашу душу. Не постоји друга течност, друго средство којим се ми очишћујемо од својих страсти осим суза покајања, а Света Петка их је, судећи по слави којој је Господ дао, имала изобилно. Њиме је како се каже у њеном тропару, угасила и угљен страсти у души својој и задобила венац славе од Господа. Ето то је светитељка, света Петка, заштитница многих хришћана, крсно име многих у роду нашем, међу њима и владике нашег Максима. Заиста, ви који славите свету Петку имате моћну заштитницу и путеводитељку кроз живот.

Нека би света Петка молитвама својим, свима који је славе као крсно име и који прослављају њен спомен, даровала очишћење грехова, да нам она буде пример и путеводитељка ка животу вечном. Њеним светим молитвама Господ да нас помилује, спасеи благослови.

Сретна слава владици Максиму и свима који славе свету Петку и сретан празник свима вама браћо и сестре, који сте дошли данас овде да прославите њен свети спомен. Господ да вас све благослови. Сретан празник!